

248

U S T A W A

z dnia 9 kwietnia 1938 r.

o ulgach w spłacie zaległości udziałów w publicznych przedsiębiorstwach melioracyjnych.

Art. 1. Należności Skarbu Państwa od wojewódzkich związków samorządowych, powiatowych związków samorządowych, gmin, gromad i spółek wodnych, powstałe z tytułu pokrycia udziału w publicznych przedsiębiorstwach melioracyjnych, umarza się:

- 1) w całości, jeżeli należność powstała przed dniem 1 kwietnia 1925 r.,
- 2) w 80%, jeżeli należność powstała w okresie od 1 kwietnia 1925 r. do 31 marca 1930 r.,
- 3) w 60%, jeżeli należność powstała w okresie od 1 kwietnia 1930 r. do 31 marca 1937 r.

Art. 2. Rozkłada się spłatę należności, pozostałych po zastosowaniu przepisu art. 1 pkt 2) i 3), na pięć lat bez oprocentowania; niewpłacenie w wyznaczonym terminie jednej raty powoduje natychmiastową wymagalność wszystkich rat.

Art. 3. Minister Rolnictwa i Reform Rolnych w porozumieniu z Ministrem Skarbu może udzielać dalszych ulg w spłacie należności, wymienionych w art. 1 pkt 2) i 3), aż do całkowitego ich umorzenia, w przypadkach, gdy zobowiązany nie osiągnął z melioracji korzyści, współmiernych do obciążającej go części udziału oraz w przypadkach klęsk żywiołowych. Uprawnienie to może Minister Rolnictwa i Reform Rolnych w porozumieniu z Ministrem Skarbu przekazywać wojewodom.

Art. 4. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi Rolnictwa i Reform Rolnych i Ministrowi Skarbu.

Art. 5. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*
Prezes Rady Ministrów: *Sławoj Składkowski*
Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*
Minister Rolnictwa i Reform Rolnych: *J. Poniatowski*

249

U S T A W A

z dnia 9 kwietnia 1938 r.

o zamianie niektórych należności b. pruskich władz i instytucji agrarno-finansowych na pożyczki Funduszu Obrotowego Reformy Rolnej.

Art. 1. Należności b. pruskich władz i instytucji agrarno-finansowych, wchodzące w skład Funduszu Obrotowego Reformy Rolnej lub administrowane przez organa podległe Ministrowi Rolnictwa i Reform Rolnych, konsoliduje się i zamienia na pożyczki Funduszu Obrotowego Reformy Rolnej.

Art. 2. Wylacza się z konsolidacji:

1) renty abluicyjne, wypowiedziane i skapitalizowane na podstawie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 listopada 1930 r. o przedterminowej spłacie niektórych rent Banków Rentowych (Dz. U. R. P. Nr 80, poz. 627), jeżeli na nieruchomościach, obciążonych tą rentą, nie ciąży inne należności, podlegające konsolidacji w myśl art. 1;

2) raty należności, podlegających konsolidacji, przypadające do zapłaty w czasie od 1 października 1937 r. do 1 lipca 1939 r., nie wyłączając płatnych w tym czasie rat, które powstały z rozłożenia zaległości na podstawie art. 10 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r. o obniżeniu zadłużenia gospodarstw rolnych z tytułu należności Funduszu Obrotowego Reformy Rol-

nej (Dz. U. R. P. Nr 94, poz. 842) lub na podstawie § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 maja 1935 r. o ulgach dla dłużników Skarbu Państwa i instytucji prawa publicznego z tytułu należności prywatnoprawnych, mających charakter długów rolniczych (Dz. U. R. P. Nr 41, poz. 278).

Art. 3. Umarza się renty dodatkowe, ustanowione dla zabezpieczenia renty głównej lub w związku z ubezpieczeniem na życie dłużnika.

Art. 4. W celu ustalenia sumy konsolidowanych należności kapitalizuje się rentę stałą (wieczystą), oblicza się nieumorzony kapitał rent i innych należności amortyzacyjnych oraz dolicza się raty zaległe i inne należności, stosując zasady, podane w art. 5—9.

Art. 5. (1) Renty stałe (renty wieczyste, czynsze i kanony wieczyste), nie wyłączając rent w kwocie 1 marki rocznie, kapitalizuje się przez przemnożenie renty rocznej przez 25.

(2) W wypadkach gospodarczo uzasadnionych Minister Rolnictwa i Reform Rolnych, na wniosek zaopiniowany przez odnośną Izbę Rol-